

NÕMMELIKKUSE UUS TÄHENDUS

Hiiu Lõvi Park on terve uus kvartal Nõmme südames, Alver Arhitektide loodud omalaadne kaasaegne linnaruum pika ajaloo ja traditsioonidega piirkonnas.

TEKST: SILVIA PÄRMANN || FOTOD: TERJE UGANDI

Hiiu Lõvi Pargi majad asuvad Nõmme südames, suusahüppetorni ja Hiiu staadioni läheduses, kus endise Tallinnfilmi võttepaviljoni räämas krunt 20 aastat uut elu ootas.

Viis kolmekordset efektse vaskplekiga – mis muutub ilmastiku käes mõnusalt roheliseks, nagu vanalinna kirikute tornikiivrid või KUMU – kaetud kortermaja (kokku 23 korterit) on ühendatud omavahel maa-aluse garaažikorrusega. Majade vahele jääb aga ühine avalik autovaba ruum kohtumiseks, puhkamiseks, mängimiseks, aianduseks, mis soodustab naabrite omavahelist suhtlust ning ühe uue kogukonna teket.

Kahehektarilisele alale on peale kortermajade planeeritud ka krundi «sügavamas» osas asuvad eramud, mille ehitus ei ole veel alanud; eramute ja korrasmajade vahele jääb vana tammeallee.

Seega kasutab Hiiu Lõvi Park oma ala teisiti kui traditsiooniline Nõmme eramu, kus ruum jaguneb reeglina üsna selgelt avaliku- ja privaatseks. Sealses elukeskkonnas

on rohkem liigendusi ja privaatsusastmeid, kuid isegi kortermaja puhul säilib eramajalik võimalus peaaegu täielikult eralduda.

Kortermajade sisearhitektuurilise lahenduse on loonud Martin Pärn ja Edina Dufala-Pärn, kes kaasati juba majade projekteerimise etapis. Selle tulemusena on sündinud harmoonilises tasakaalus eksterjöö ja interjöö, kus hoonete hea välisilme ei maksa lõivu ruumiplaani funktsionaalsusele ega valgusküllasusele interjööris.

Neutraalne taust elule

Sisearhitektid valisid korteritesse materjalid, mis vananevad väärrikalt koos korteriga, mille väärtus ajas ei vähene nagu korteri enda omagi.

Parkettpõrandad on paksusega, mis kannatab välja veel mitu lihvimiskorda, seinte viimistlus on naturaalne, selles on tunda ja

näha töömehekätt. See rahulik naturaalsus on ühtpidi rahulikuks taustaks värvikale elule, mis koos omanike ning nende asjadega sisse kolib, teisest küljest ka huvitavaks kontrastiks industriaalsema ja modernsema joonega poolele, ühtseks paneeliks sulavale garderoobi- ja vannitoaseinale.

Sunorekis toodetud paneelid esikus moodustavad ühtse rahuliku mahu, kõikjal on uste valikul lähtunud loogikast, et ukсед, mis loomulikus asendis on alati suletud – garderoobi- ja tualetiuksed näiteks – sulanduvad võimalikult palju seinapinna sisse. Ukсед, mis reeglina on avatud, joonis- tuvad seinast välja aga selgelt välja.

Rohkem valgust

Läbi on mõeldud ka korterite valguslahendus. Esiku ja vannitoa-WC plokki kohal

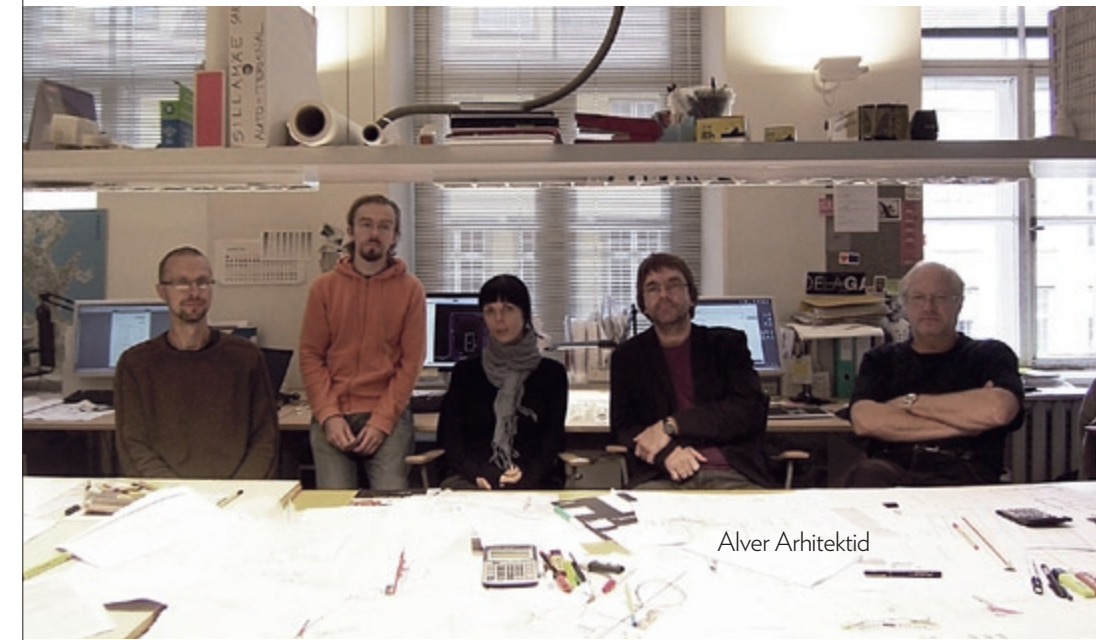
Edina Dufala-Pärn ja Martin Pärn

on lagi toodud alla-pole, viimistlusena on siin kasutatud parketti ning ripplae kohale paigutatud valguspaneel.

Loomulikku valgust on korterites väga palju, näiteks kolmanda korruse korterite 50ruutmeetristele terrassidele avanevad välisseinad on klaasist, maja arhitektuuriline lahendus säilitab aga isegi sellise läbipaistvuse juures privaatsuse.

Põrandaküte – tegemist on esimeste maaküttega kortermajadega Eestis – on päästnud ka silma riivavatest radiaatoritest akende all.

Alver Arhitektid

Kolm küsimust Alver Arhitektidele Vastab Indrek Rünkla

Kuidas inspireeris ümbritsev keskkond ja kui palju see piiranguid seadis?

Arhitekt peab alati ümbrusesse sisse elama. Meie jaoks oli küsimus selle ümbritseva keskkonna erinevates skaalades – nii ajalises kui ruumilises plaanis. Ühelt poolt on Nõmme traditsiooniline keskkond, oma hoonestusviisi ja tabudega. Teiselt poolt on see sellisena sündinud mingit konkreetset kultuurilist ideaali silmas pidades. Aeg muutub ja kultuur koos sellega. Peame alati vaatama, missugust kultuuri me tulevikus tahame näha, millises elada. Alati hõlmab see mingit osa harjumuspärasest ja osa tollest kujuteldavast, mis meid võimalusena paelub. Mõneti oleme me katsunud olla väga nõmmelikud. Ja teisalt püüdnud seda nõmmelikkust taasmääratleda – teha midagi, mis sobib antud asukohta ja aega paremini kui lihtsalt vana maailma koopia.

Tegemist on väga ammu alanud projektiga – kui palju mõte ja teostusvõimalused aja jooksul muutusid? Näiteks hoone maht, materjalivalik?

See aeg on setitanud ideoloogilist lahust – ebaoluline on põhja vajunud ja oluline selgemini välja tulnud. Põhiosas on asjad jäänud samaks – inimeste elamise viisi osas pole kümnekond aastat ju mingi pikk periood. Majandus käib meil siin tsükliliselt üles-alla, aga asukoha kvaliteeti see oluliselt ei mõjuta.

Milliseid väärtusi järgisite kortermajade ja eramute vahelise avaliku ruumi loomisel?

Üks suur ülesanne meie ajas on olla korraga mitmes ruumis, mitmes ajas, mitmes kultuuris. Tahame olla eestlased ja eurooplased, kogukondlased ja maailmakodanikud, inividid ja ühiskonna liikmed. Meie kõigi jaoks on olemas oma tasakaalupunkt – kõigi jaoks pisut erineva koha peal.

Mõningase tegelemise järel osutuvad esialgu seatud valikud liiga lihtsateks – vahel selgub, et on võimalik olla korraga ka maksimaalselt kogukondlane ja samas maksimaalselt maailmakodanik; täitsa eestlane ja täiesti eurooplane.

Meie ruumiline taotlus Hiiu-Suurtüki 4 projekteerides on olnud samuti teatud tasakaalupunkti otsimine. Projekteeritud keskkond katsub haarata valikute mõlemad otsi: olla nii moodne kui traditsiooniline, ühiskondlik ja privaatne, nõmmelik ja mittenõmmelik, kohalik ja rahvusvaheline.

Meile tundub, et nõnda seatud tasakaal on omane kogu meie ajale. Lõpliku valiku teeb inimene, kes selles keskkonnas elama hakkab – keskkond on selle inimese nägu. Projekteerides on tema isedus tabamatu. Eks pärast ole näha.